

BƏYƏT

№ 36 (617)

ELDAR NƏSİPLİ
SİBİREL

Papağı başından baha olan kəs,
Hələ papaq qoymaq kişilik deyil.
Özgə zəhmətiylə cibi dolan kəs,
Cibi həyat saymaq kişilik deyil.
Hələ dadmayıbsan qəmin duzunu,
Gözündən su axıb yaş əvəzinə.
Sənin bu dünyada ömrün uzunluğunu,
Çənən işləyibdir baş əvəzinə.
Üstündə gəzdiyin daşın, torpağın,
Üstündə yaşayır daş, torpaq haqqı.
Bəs sənin nə üzlə eşilir bığın,
Yaşatmaq haqqısa yaşamaq haqqı.
Arvadın geyinən can köynəyini,
Namusla qazanıb almadın, bəli!
Burnunu yuxarı tutub gəzməyin,
Sənə təsəllidir, ancaq təsəlli.
Papağı başından baha olan kəs,
Başını qaldırıb bir dünyaya bax.
Durulmaq eşqiylə qəlbində həvəs,
Özünü qayaya çırpın çaya bax.

VAR HƏLƏ

Qalmır istəyindən bu qanlı fələk,
Bir sevinc içində min ah var hələ.
Bir ucdan üyüdü, yenə də doymur,
Dişinin altında iştah var hələ.

Buraxma dərdini, gəl, öz başına.
Yoxsa dəyər başın əlhəd daşına.
Aldanma dünyada hər göz yaşına,
Dalında nə qədər timsah var hələ.

Neylim, mən bu qədər təzadı, neylim?!
Yolum yol ha deyil, qəzadı, neylim?!
Ömür tale verən cəzadı, neylim?!
Çəkirəm, boynumda günah var hələ.

Bir cənnət çəməinə bir axar suydum,
Bir şeytan yanğının vədinə uydum,
Bugünkü döyüşü sabaha qoydum,
Bilmədim sabaha sabah var hələ.

Göytək dolan gözüm olmaz buludsuz.
Fəryadım köklənməz heç vaxt sükutsuz.
Sibirel, ömründə olma umudsuz
Başının üstündə Allah var hələ.

BU GECƏ

Bu gecə pərvanə işığa gəlməz,
Bu gecə işığım soyuq kimidir,
Bu gecə ürəyim rahatlıq bilməz,
Tufanlar qoynunda qayıq kimidir.

Bu gecə qaranlıq gümanlarımı,
Nurlandıra bilməz ay işığı da.
Bu gecə təsəlli umanlarımın,
Mənəm böyüyü, dəcəl uşağı da.

Bu gecə tüstümü içəri təpən
Küləklər bayırda narahat gəzər.

Şirin xatirəmə göz yaşı səpən
Buludlar bu gecə duzlu dad gəzər.

Bu gecə tale də yazımı bilməz,
Salar bədxahlığın boran, qarına.
Üşüyən ürəyim qızına bilməz,
İlk eşqin ilahi baxışlarına.

Bu gecə qaya tək susar harayım
Boğulub bataram bu sükutda mən.
Bu gecə özümü necə arayım
Doğma ünvanda mən, doğma adda mən?

Bu gecə-önümdə qaralan hasar,
İşığa tutaram, hörgüsü uçmaz.
Bu gecə bələdçi yollarım azar,
Sayıq gözlərinin mürgüsü uçmaz.

Bu gecə çəkdiyim qəmlər, əzablar
Baş aç bilmərəm, kimə xoş gələr.
Bu gecə istəyi çətin tapılar.
Əlidolu ilham əliboş gələr.

Bu gecə göylər də sərxoş kimidir,
Bir qədəh ulduzu salar əlindən.
Bircə dan yerinə dönüb ümidim
Məni bu gecənin alar əlindən.

OLDUM

Endi bu sevginin bəxti zirvədən
Qalıb quzeyində pərişan oldum.
Hər gün yelpikləyib xatirələri,
Közəranə oduna alışan oldum.
Bilmirəm bu yolda günaham, suçam,
Daha bu düynü tapılmaz açan,
Hər payız gələndə bahara uçan
Qərib durnalara qarışan oldum.

Dolan buludundan qəlbim nəm çəkir,
Dərdi olan bilər çəkən nə çəkir.
Sənli günlərimi bir nağıl təki,
Sənsiz günlərimə danışan oldum.

Çətin o günlərə biz qanad açaq,
İnanma təzədən yana o ocaq.
Döyüş meydanıdır bu həyat, ancaq
Mənsə öz-özümle vuruşan oldum.

Adlayıb keçməkçün bu keşməkeşdən,
İşıq çəkəmmədim o nur gülüşdən,
Sənin işığını gündüz günəşdən,
Gecə ulduzlardan soruşan oldum.

Daha bu tərəfə əsməz yellərin
Dərin dərələri aşmaz sellərin,
Saçımda ağ ciğir açan illərin
Axırda hökmüylə barışan oldum.

QORUYAQ

İnanma naşılar çətin,
Kəsə yolunu həsrətin.
Ülvi, Təmiz məhəbbəti
Ötüb keçəri hisslərdən
Qoruyaq, sonra gec olar.

Ömrümüz qayğı dənizi,
Silkələr qayıq tək bizi,
Səmasını qəlbimizin,
Hər vaxt çənlərdən, sislərdən
Qoruyaq, sonra gec olar.

Bu elin dərdini çəkən,
Uğrunda qanını tökən,
İstedadı qönçə ikən
Bədxahlardan, xəbislərdən
Qoruyaq, sonra gec olar.

İnsanın dostu, həyanı,
Qışda çətirli dünyanı
Yazda ətirli dünyanı
Qan arzulu iblislərdən
Qoruyaq, sonra gec olar.

İÇİMDƏN ADLAYAN İŞIQ

İçimdən bir işıq keçər,
Duyğularım çiçəkləyər.
Qərq eləyər ürəyimi,
Həzinliyə, kövrəkliyə.

İlk eşqin məzarı üstə
Dikələr, başdaşı olar
Bulanıq ağrı, əzabım
Durulub göz yaşı olar.

Dalğalana-dalğalana
Damarımdan axıb gedər,
Önündəki kötökləri.
Bir sel kimi yıxıb gedər.

Həsədlər günəbaxan tək
Boylanar bu nura doğru
Bu işığın qanadında
Uçaram uğura doğru.

Arxasınca haraylayıb
Yüyürər yağılar, yadlar
At tək çapar, çapar, ancaq
Yetə bilməz, bağırı çatlar.

İçimdən bir işıq keçər,
Göy üzündə gün əylənər,
Buz bağlamış quzeylərim
Yamac-yamac güneylənər.

Onu bulaq suyu kimi
Ovuclayıb içərəm mən
Yeri gəlsə yollarında
Başımdan da keçərəm mən.

DUYAN OLSA

Misra-misra ürək sancar sinəmdə,
Elə sanma ağrısından üzülləm.
Ömrün-günün səhərində şəh kimi,
Çiçəklərin yanağına düzülləm.

Dağ çayından ahəng alıb bu nəbzim,
Tufan olsa dalğasıyam dənizin.
Qayaların sərtliyindən, əzizim,
Göz yaşı tək damcı-damcı süzülləm.

Bir vüsalın güneyində gözüm var,
Hələ onun zirvəsində gözüm var,
Bu dünyada mənim bircə üzüm var,
Duyan olsa bir baxışdan sezişləm.

Arzularım, duyğularım təzə-tər.
Qara bulud görə kimə tez ötər.
Hədəfindən yayınsa da nə qədər,
Dəyər bir gün hədəfinə söz gülləm.

Daha məni xəyalına gətirmə,
Yollarında, izlərində bitirmə,
Demədimmi, gülüm, məni itirmə,
Tapammazsan axtarsan da yüz ilnən.